

Prethodna pitanja

1. Dopušta li se odredbom članka 90. stavka 1. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ u slučaju raskida ugovora o financijskom *leasingu* smanjenje oporezivog iznosa i povrat poreza na dodanu vrijednost koji je konačnim rješenjem o ponovnom razrezu poreza utvrđen na temelju oporezivog iznosa koji se sastoji od zbroja mjesečnih obroka naknade za *leasing* tijekom cijelog trajanja ugovora?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: na koje se slučajeve navedene u članku 90. stavku 1. Direktive davatelj *leasinga* može pozivati protiv države članice u slučaju raskida ugovora o *leasingu* zbog djelomičnog neplaćanja dugovanih obroka naknade za *leasing*, kako bi ishodio smanjenje osnovice poreza na dodanu vrijednost razmjerno dugovanim, ali u razdoblju od prestanka plaćanja do trenutka raskida ugovora neplaćenim obrocima, s obzirom na to da raskid nije retroaktivan i da se to potvrđuje i odredbom samog ugovora?
3. Može li se tumačenjem članka 90. stavka 2. Direktive o PDV-u zaključiti da u slučaju kao što je ovaj postoji iznimka od članka 90. stavka 1. Direktive o PDV-u?
4. Dopušta li tumačenje članka 90. stavka 1. Direktive o PDV-u zaključak da pojam otkaza koji je primijenjen u toj odredbi obuhvaća slučaj u kojem, u okviru ugovora o zatvorenom financijskom *leasingu*, davatelj *leasinga* od njegova primatelja više ne može zahtijevati plaćanje naknade za *leasing* jer je prvonavedeni raskinuo ugovor o *leasingu* zbog toga što ga drugonavedeni nije izvršavao, ali u kojem on u skladu s ugovorom ima pravo na naknadu štete u iznosu svih neplaćenih obroka naknade za *leasing* koje bi dospjele do kraja razdoblja *leasinga*?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure protiv Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Predmet C-254/18)

(2018/C 211/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Tuženici: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članaka 6. i 16. Direktive 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena ⁽¹⁾ tumačiti na način da propisuju referentno razdoblje koje je određeno na pomičan način ili na način da državama članicama prepuštaju izbor hoće li ono biti pomično ili fiksno?

2. Može li se, u slučaju da te odredbe treba tumačiti na način da propisuju pomično referentno razdoblje, mogućnost koju ostavlja članak 17. da se odstupi od točke (b) članka 16. odnositi ne samo na referentno razdoblje, nego i na njegovu pomičnu narav?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – UPM France
protiv Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Predmet C-270/18)

(2018/C 211/22)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: UPM France

Druge stranke u postupku: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 21. stavka 5. trećeg podstavka Direktive (¹) tumačiti na način da oslobođenje koje na temelju tih odredbi države članice mogu dodjeljivati malim proizvođačima električne energije pod uvjetom da oporezuju energente koji se koriste za proizvodnju te električne energije, može proizlaziti iz situacije poput one opisane u točki 7. ove odluke za razdoblje prije 1. siječnja 2011., tijekom kojeg Francuska, kako joj je to Direktiva i dopuštala, još nije bila uvela nacionalni porez na krajnju potrošnju električne energije, pa prema tome ni oslobođenje od tog poreza za male proizvođače?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, kako treba kombinirati odredbe članka 14. stavka 1. točke (a) Direktive i odredbe njezina članka 21. stavka 5. trećeg podstavka za male proizvođače koji troše električnu energiju koju proizvode za potrebe svoje djelatnosti? Posebno, podrazumijevaju li te odredbe minimalno oporezivanje bilo oporezivanjem proizvedene električne energije uz oslobođenje korištenog prirodnog plina, bilo oslobođenjem od poreza na proizvodnju električne energije, pri čemu je država onda dužna oporezovati korišten prirodni plin?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL 2003., L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.)